

Izhaja vsa — rek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računjo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin, 2-krat po 10 vin, 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računjo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Rusija in macedonsko vprašanje.

Pomlad je tu in splošni ustanek na Balkanu se bliža, — tako vsaj smemo soditi po poročilih onih listov, ki nosijo po svetu želje onih ljudij, katerim bi ne bilo nič ljubšega nego da bi si ves svet skočil v lase, — oni pa da bi od tega splošnega ravsa in kavsa vlekli mastne dividende. Ako bi šlo po želji teh ljudij, bi seveda v kratkem času silno obogatili razni fabrikantje za orožje in streljivo, ne glede na druge dobičke, ki bi leteli v žepe tistih, katerim mej vsem mesarskim klanjem ne poteče niti jedna krvna sraga in katerim tako klanje morebiti ne vzame niti jednega dragega sorodnika. Morda se ne motimo prezelo, ako na rovaš takih ljudi celo zapišemo precejšen del krivde na sedanjih homatijah na Balkanu. S teh strani se v zadnjem času najbolj cika na Rusijo, od katere jedino je odvisno, ali bo na pomlad odpadlo kaj prida dobička za orožnjarne in druge take tovarne ali ne. Vse prehladno se vede Rusija v macedonskem vprašanju in znamenja kažejo, da bi Rusija najrajše prekrižala račune raznih krivoscevcv in njihovih somišljenikov.

Zato je vsekako zanimivo vedeti, kako piše o zadržanju Rusije v macedonskem vprašanju jeden najvažnejših ruskih listov namreč »St. Peterburgskija Vedomosti«.

List piše:

„Cilji, za katerimi je šla Rusija pred 25 leti v Bolgariji, se popolnoma razlikujejo od onih, za katerimi gre danes v Macedoniji. Tedaj je šlo za to, da se Bolgarski dá avtonomija. Ako bi se hotelo danes dati avtonomijo okrajem Solun, Kosovo in Monastir, ki se h kratu imenujejo »Macedonija« — ime, ki je izgubilo zgodovinsko, zemljepisno in narodnostno lice — vzplamtela bi jutri že krvava vojna med Grki, Bolgari in Srbi, balkanski polotok bi se v trenutku spremenil v ognjeno ognjišče narodnih strasti, ker bi se tako Grška kakor i Srbija in Bolgarija zavzele za svoje sorojake v Macedoniji. To so reči, ki same zadostujejo, da se na Balkanu doseže nasprotno od tega kar bi se hotelo, — ne glede na razne druge postranske cilje s te in one strani. Vzemimo le Bolgarijo. Gotovo ni jednega Bolgara, katerega bi ne razburila že sama misel o delitvi Macedonije, ker Bolgari smatrajo Macedonijo za

sestavni del »celokupne Bolgarije« in za to skrbijo v Bolgariji izlasi izvestna politična struja. In Grki in Srbi trkajo istotako na svoja državna prava glede cele Macedonije.

In zaradi tega ne more Rusija — tako zaključujejo »St. Peterburgskije Vedomosti« — misliti ne na avtonomijo in ne na delitev Macedonije. Ruska vlada je zaradi tega prevzela nalogo, da brez vsake vojne uvede red v Macedoniji, kateri zagotovi popolno varnost prebivalstva pred turškimi oblastmi in mohamedanskim ljudstvom. In v tem simpatizujejo vse (?) vlasti z Rusijo in jo podpirajo v njenem prizadevanju. Ako vodje mirovne politike Rusije delajo na to, tedaj sme biti vsakdo prepričan, da se pri reševanju macedonskega vprašanja ne prelije niti kapljica slovanske krvi.

Bolgarski politični krogi, kolikor jih je zbranih okoli Koburžana, seveda niso zadovoljni s to politiko Rusije, ker kakor rečeno: Koburžanov a Bolgarija bi hotela nekaj. »Večernja Pošta«, rišoč položaj Bolgarske, pravi: »Vsaki dan pri naša Bolgariji po kako žalostno novico. Vse njene sosede se oborožujejo, le ona miruje, ker je v to obsojena. Rumunija dovoljuje 26 milijonov kredita za vojne priprave in kralj dá iz svojega 10 milijonov. Grška dobiva orožja iz Angležke, a Srbija polni svoja skladišča z raznim vojnim materijalom, ne toliko kupljenim nego darovanim. Car sam je daroval nedavno 10 milijonov patron k že prej darovanim puškam Srbiji. Turčija še vedno postavlja svoje vojake ob meji Bolgarske, in bolgarski upravitelji mirno stojijo in gledajo križem rok ter le čakajo, kako se vse razvije. Bolgarska je prevarana in izigrana in prepuščena lastni usodi. Pred seboj vidi vso podlost bratske diplomacije, intrigančno politiko, katere žrtev je postala. Ona se je zanesla na Rusijo in zdaj je ogoljufana«.

Na to toži list, kako je Rusija obljubila Bolgariji »v slučaju sile« 200.000 pušk, ter da jej je istotoliko zagotovljenih od Francije. Turčija poleg svojih 400.000 mauzeric naroča še novih 150.000 pušk in več stotisoč kilogramov brezdimnega smodnika, pa sklepa dogovore z Grško za napad na Bolgarijo itd. itd.

V tem smislu tožijo vsi politiki okoli bolgarskega kneza ter kolnejo Rusijo, da se ne vrže v nevarnost za slovsko senco, — ono Rusijo, ki je pred 25

leti prelivala kri in štela milijone, da osvobodi Bolgarijo izpod turškega jarma. Iz katerega vetra piha ta politična bolgarska sapa, pač ni težko uganiti. Za vsem tem tiči nič ko gola sebičnost onih elementov, ki spletkarijo na to, da se Rusija slepo vrže v vojno s tem in onim, pa še posebej naroča za Bolgarijo pušk in streliva — morda v Nemčiji, k temu pa jamči Koburžanu za plačilo novih dolgov!

Ali Rusija ni tako kratkovidna, kakor bi radi to videli izvestni krogi. Ako najmerodajniški ruski krogi zagotavljajo, da Rusija napravi red v Macedoniji brez prelivanja slovanske krvi, tedaj se že sme verjeti, da tudi ne dopusti, da se Bolgariji pripeti kaj žalega.

Kakor stojé stvari v Macedoniji, treba na žalost povdariti, da se trosijo lepi novci za orožje in strelivo večkrat nego baš potreba nanese. In kdo naj nosi vsa ta bremena! Ljudstvo je ubožno in zbegano. Posamezne ustaške čete so dobro organizovane, tu in tam se pridružujejo slovanskim ustašem tudi Grki in vse kaže, da ustaši ne odlože orožja poprej nego da bode macedonski raji popolnoma zagotovljen mir in varnost. Ali kaj bi opravila macedonska raja brez ruske pomoči? Izkravavla bi, ker bi jo utegnil zadeti udarec iz turških rok, ki bi jo strel popolnoma. Ako pa Rusija ne dopusti, da jo zadene taka usoda, potem naj bolgarski politiki le prepustijo modrosti belega carja, da ukrene tako, kakor bode v hasek slovanski stvari, ne pa poželjenju izvestnih nenasitnežev.

Kako baš ti nenasitni elementi zasledujejo Rusijo in njena slovanska stremljenja, zdi se nam umestno omeniti na tem kraju, dasi ne spada prav v okvir tega članka.

Ko je te dni izdal ruski car manifest svojemu narodu, v smislu katerega daje ruskemu prebivalstvu večjo svobodo v samodolobni v podobi občinske avtonomije in povzdiguje rusko duhovščino v pravo voditeljico naroda, — odobraval so in odobravaljo ta manifest skoro vsi drugi listi, le — nemški v rajhu ne. Ti listi neprikrito izražajo svojo nevoljo nad tem manifestom, dobro znajoč, da s tem manifestom odklenka nemškemu uplivu na rusko prebivalstvo. Saj glavno bistvo carjevega manifesta je, iztisniti iz Rusije škodljivi tuji upliv, ki je vir vsega državi in narodu nevarnega gibanja v Rusiji. In

in da kam padem. Čemu bi se tega bala! — Saj si je Anakreonov Lipe lansko zimo nos razbil na ledu, a vendar je še sedaj pri vsaki igri prvi. Če Lipetu nič ne škoduje, meni še manj. — Jaz sem vže vtrjen. Oče me nalašče lasa in klofuta, da bi me naučil prenašati trpljenje brez zvijanja in cmrdanja. Še celo zdravo mora biti, ako se dobi od časa do časa kako preko glave. Še kar pomnim, nisem bil bolan. Po klofutah in zaušnicah se kosti in kolesca v glavi malo pretresejo in predramijo, trdi večkrat oče, in prav ima. — Zato pa imam rad očeta in mater, oba. Oče me pušča rad ven, mati me pa doma zagovarja. Malo bom ubogal očeta, malo mater, malo pa sam sebe. Tako bo vsem prav. Sem pa tje kaka klofuta, malo krega in krika, no, to se vže prestane. (Zunaj se začuje vris paglavcev.) Hej, so vže tu! — Pa še malo žejen sem. (Gleda po mizi, po-grabi Pindarjev kozarec, v katerem je bilo še vino z duhanom namešano, ter nagne.

ti nemški listi pišejo zdaj, da bi bil car bolje storil, ako bi bil dal narodu popolno ustavo t. j. pravi ruski parlament. No, ruski narod še ni zrel in vsled njegove uplive postaja čedalje manj zrel za popolno ustavno življenje, katero bi bilo le njegova poguba. A baš tega želé Rusiji in sploh Slovanom sovražni elementi, ki preže na priliko, kakor lisica na plen, da bi zapleli Rusijo v zanjke, iz katerih bi ne bilo zanjo več rešitve.

Ako modra carjeva politika dela proti takim nakanam svojih sovražnikov v notranjem države, je-li pričakovati kaj drugega zunaj iste in potemtakem tudi v zamotanem macedonskem vprašanju?

Izpred upravnega sodišča.

Velevažna razišdba v posojilničnih zadevah.

Hranilnica in posojilnica v Marčigah v Istri (okrajno glavarstvo Koper) ima v § št. 4 svojih pravil glede svojih hranilnih knjižic sledečo določbo:

„4. Hranilna knjižica se glasi na ime vlagatelja in se izplača le temu samemu ali pa njegovemu pooblaščenec. Kot pooblaščenec vlagatelja se smatra vsak, kdor je v posesti hranilne knjižice, in tedaj posojilnico ne zadeva nikaka dolžnost, preiskovati ali presojevati legitimacijo vzdigovalca, razun če je na knjižici sami na zahtevanje vložnika za-beležen poseben pridržek, ki nalaga posojilnici dolžnost, preiskovati legitimacijo (pravico) vzdigovalca k sprejemu vloge.“

Z odlokom z dne 9. januarja 1901, št. 22.095, je c. kr. namestništvo v Trstu prepovedalo imenovani posojilnici, izdajati hranilne knjižice v zmislu svojih, predstojede označenih pravil, razun če si izposluje v zmislu § 92. in 93. združnega zakona z dne 9. aprila 1873 d. z. št. 70 dovoljenje vlade.

Zoper ta odlok se je posojilnica pritožila pri ministerstvu za notranje zadeve, ki je pa pritožbo za naredbo 13. julija 1901 št. 14.973 zavrnilo, češ, da je odlok namestništva v zakonu utemeljen.

Slično se je dogodilo posojilnicama v Kojsem-Smartnem v Brdih in v Čepovanu na Goriškem.

Vse tri posojilnice so se po pravnem zastopniku »Gospodarske zveze« dr. Šusteršiču, pritožile na upravno sodišče.

Mej tem se je zadeva, vsled podobnega postopanja c. kr. namestništva na Češkem zoper razne ondotne posojilnice, razpravljala tudi v državnem zboru. Češki poslanec dr. Fiedler vložil je nujni predlog, dokazujoč, da je postopanje vlade v tej zadevi nepostavno. Toda vladni zastopnik je odločno branil postopanje namestništva kot pravilno — sicer se pa skliceval na to, da bode itak v kratkem

A takoj potisne kozarec po mizi, jame hrkati, pljuvati in prsati ter zbeži na ulico.)

(Zavesa pade.)

Drugo dejanje.

(Prizorišče: Ulica v Atenah; pozno po noči. Polna luna. Terzit in Tirtej kobilata po ulici. Tirtej s harmoniko na hrbtu je hudó pijan, Terzit ga ima pa ravno prav.)

Prvi prizor.

Terzit in Tirtej. (V ospredju odra.)

Terzit: (poje s hrupnim glasom.)

Oj ta vojaški boben,
Ta bo moj mrtvaški zvon,
Oj ta mi bode zvonil,
Kadar jaz umrl bom.
Bim-bam-brbam-brdam...

Oj ta vojaška fajfa,
Ta bo moja zadnja luč,
Oj ta mi bo svetila,
Kadar bo življenje — fuč!
Fuč, fuč, frfuč-frfuč...

Tirtej: Naj se vrag obesi, jaz se ne. Žena mi je umrla — požre naj jo Tartar! — saj je nisem nikdar imel. (Se nasloni na Terzita.) Hej, vse gre, še polž

LISTEK.

Sokratov god.

Veseloigra. — Spisal Soški.

(Dalje.)

Sokrat: (stisne Terzitu še nekaj v roko). Na, ker znaš! —

Terzit: Hvala! (Ponosno.) Eh, star vojak pa stara pipa se ne moreta skriti! — Oba sta — istega duha...

Pindar: (Zamišljen, sam zá-se.) Ali bi ne bil to krasen — epos?

Terzit: O, prosim, gospod! — „Pos“ je pa tukaj, krasen čisto nov... (Potegne potni list in ga razgrne Pindarju pod nos.)

Sokrat: Aha, sedaj bo pa zopet nekaj! — (Stopi malo proč.)

Pindar: (vzame potni list v roke.) Ali imate vse tukaj skicirano, kar ste pripovedovali? —

Terzit: Menda vse, kar mora biti. —

Pindar: (bere in gleda vedno

bolj začudeno.) Postava: — srednja. — Obraz: podolgat. — Nos: češki. — Oči: kineške. — Usta: zabja... (Vrže nevoljno list Terzitu nazaj, se pokloni krotajočemu se Sokratu in naglo odide.)

Terzit: (pokaže Sokratu z roko, da Pindarju malo manjka, se pokloni in odšepa.)

Sokrat: (zakliče Pindarju.) Na svidenje drevi! — (Odide.)

Četrty prizor.

Kleobul (nastopi sam).

Kleobul: (ogleduje se okrog.) Nikogar ni; jaz sem lačen. — (Začne pobirati in jesti ostanke po mizi.) Mati je čudna žena, oče čuden mož. On me uči preveč, ona premalo. Oče prepametno govori, mati preneumno reglja. Mati me zmerom zagovarja in boža, oče me pa zmerom krega in lasa. Koga naj bi imel rajši? — Mati me ima res rada, še pre-rada; a kaj, ko me nikdar ne pusti, da bi šel skakat po ulicah z drugimi tovariši! — Vedno se boji, da me kdo udari

minulo leto dni, kar je neizprosna smrt ugrabila prejšnjega nadpastirja naše nadškofije. V kapelici sv. Mihaela priredili so novo grobnico za pok. kardinala. Ravno na obletnico so prenesli njegove zemeljske ostanke v njo. Ob 9. uri vzeli so krsto iz stare frančiškanske grobnice ter jo sredi cerkve postavili na mrtvaški oder. Ob 10. uri daroval je prevzvišeni knez nadškof slovesno sv. mašo - zadušnico ter opravil mrtvaške molitve za pokojnega svojega prednika. Pri sv. maši je izborni pel pevski zbor frančiškanskih klerikov pod vodstvom č. g. p. Aleksandra. Po končanih molitvah so vzdignili krsto ter jo v sprevodu prenesli v novo grobnico. Prevz. knez nadškof je blagoslovil grobnico, v katero so nato spustili krsto. K tej žalni slovesnosti je prihitelo precej vernega ljudstva iz Gorice in bližnje okolice. Poleg knezo-nadškofa so prihiteli na Sv. Goro sto'ni prošt, kanonika Wolf in Kodermac, čast. kanonika Alpi in Trevisan, zastopniki kaptucinov, jezuitov in usmiljenih bratov ter okoli 30 duhovnikov. Solkanski občino, v katere okoliš spada Sv. Gora, je zastopal g. župan A. Mozetič.

Priprosta plošča pokriva grobnico. Priprost napis: „Iacobus cardinalis Mis-sia“ pa kaže romarije mesto, kjer čakajo vstajenja ostanki moža, kojega spomin ne zamre v srcih hvaležnih katoliških Slovencev.

Premeščenje. — Poštni azistent gosp. Šorli je prestavljen iz Ljubljane v Gorico.

Ravnatelj tukajšnje državne gimnazije vpokojen. — Te dni je bil na lastno prošnjo vpokojen ravnatelj tukajšnje državne gimnazije g. Šolski svetnik Gross in mu je bil pri tej priliki podeljen naslov vladnega svetnika.

Pravilno bi bilo, da bi se ravnateljstvo mesto razpisalo. Ali ker je prišla taka pravilnost pri šolskih oblastnikih, posebno pri nas, skoro že iz mode, je mogoče, da se tudi sedaj to mesto popolni brez razpisa. Na vsak način pa je že skrajni čas, da se pošlje v Gorico za ravnatelja državne gimnazije moža, ki bode znal vpoštevati naše razmere in ki bode tudi jezikovno vsposobljen. Res je sicer, da je goriška gimnazija zavod z nemškim učnim jezikom. Ali res je tudi, da obiskujejo ta zavod po ogromni večini dijaki slovenske in italijanske narodnosti, narodnosti, ki sta izključno domači na Goriškem. Zato pa je tudi resnica, da je gimnazija z nemškim učnim jezikom v Gorici pravi pravcati škandal. Da je bil ta škandal še večji, pošiljali so k nam za ravnatelje dozdej trde Nemce, ki niso poznali ne naših razmer, še manj pa deželni jezikov, tako, da se niso mogli niti razumeti s stariši ogromne večine učencev obiskujočih goriško državno gimnazijo. Poleg tega pa — in to je najhuje — postavljali so se strogo na stališče, da je goriška državna gimnazija nemški zavod in so se glede znanja in učenje nemščine strogo držali merila, kakoršno je v navadi na gimnazijah na nemških zavodih v nemških deželah, katere obiskujejo otroci čisto nemških starišev, ki niso v svojem življenju slišali druge govornice, ako ne nemške.

Spevoigra „Pepelka“ se je preteklo nedeljo vršila, kakor je bilo že ob kratkem sporočeno, v natlačeno polni čitalniški dvorani se s sijajnim uspehom in v vsestransko zadovoljstvo in občudovanje. Priredbe naše ženske podružnice sv. C. in M. so se zadnja leta napravljale na korist „Šolskemu domu“ po načelu, odobrenem od osrednjega vodstva, da se dohodki podružnic lahko porabijo za društvene potrebe v dotičnem kraju, torej v Gorici na ime društvene podpore „Šolskemu domu“, a pred par meseci so dospeli k nam po listih in v zasebnih pismih tako obupni kliči od vodstva na pomoč radi nedostatnih dohodkov društvene blagajne, da ni kazalo drugega nego nameniti vstopnin prve predstave „Pepelke“ blagajni osrednjega vodstva.

Prireditve „Pepelke“ je bilo smelo podjetje, to je takorekoč miniatura opera, ki zahteva izurjenih pevskih moči, učenja na pamet, spremljevanja na klavirju, naučenja pristojne mimike, kostumov, tehničnih priprav na odru, prelaganja besedila in prepisovanja v tiskane note, sploh pa vstrajnega, zanesljivega in točnega sodelovanja velikega števila oseb, in med temi do polovice tako nepogrešljivih, da bi ob odstopu ali zadržku ene same izmed njih, se lahko vsa namera izjalovila. A pogumnim je sreča mila! Našla se je za vsako ulogo in vsak opravke izvrstna moč, in vsi so delali radi in vstrajno do končnega dobrega uspeha.

Največja je pač bila požrtvovalnost pevk in njih pevovodje, kajti dolgo preden se je drugo delo začelo, so blage gospice že pridno zabajale k vajam oziroma učile se doma svoje vloge. Innastopile so to

pot kar štiri solistinje, česar pri nas še ni bilo. In kak užitek je bilo to petje! Gospica M. Hafner nas je s svojim zvonkim in fino izšolanem glasom kot „Pepelka“ očarala in z lepim izrazom in mimiko do srca ganila, bodisi kot mučenca in preganjana sirota, bodisi kot „Pepelka srečna“. Gospica Klementina Hrovatinova, naša primadona od „Snežuljičice“, se je to pot sicer zadovoljila z drugomestno ulogo, ulogo prve „hudobne sestre“, a ni ji pač treba radi tega biti žal, kajti imela je priliko, prikazati se nam od nove strani kot rojena igralka na odru. To petje s tako živahno, a vendar naravno mimiko skupaj, to že ni več kar si bodi. Tu je bila še le v svojem pravem elementu. In gospica M. Rupnikova je kaj lepo dopolnila z ulogo „druge hudobne“ sestre ono trojico, ki je na koncu kaj živega prizora zložila svoje krasne glasove v divni trospev obojih sester s „Pepelko“. Četrte solistinje, žal, nismo po uvodnem nastopu videli več na odru, njena uloga nakazala ji je prostor za kulisami; a kdor je že slišal kdaj krasni, polno doneči alt gospe Irme Fonove, je gotovo precej spoznal ono „belo ptičico“, ko je glas z nevidnega mesta se razlegal po dvorani. In pevkam v zboru gre tudi vsa čast. Preciznost in sigurnost petja sta pričali o vstrajnosti pri vajah, in le pravo veselje do stvari zamore privedi do tako lepega uspeha, in da takega veselja ni manjkalo, se vidi že iz tega, da so gospice pevke celo s lastnim trudom in na svoje stroške pripravile kostume, ki so je morale tekom predstave menjati. Slava jim!

Skladba Abtova je kaj mična, lahko umljiva in priprostemu ušesu priključljiva. Spremljeval na klavirju je g. VI. Premrou, ki ima še izven tega veliko zaslug za uspeh tega večera. Skrbješi za marsikatero važno podrobnost. G. E. Klavžar pa je z razločnim in po vsej dvorani razumljivim deklamovanjem v stikih zložene povesti omogočil, da so oni, ki si tiskanega besedila niso nabavili, mogli slediti teku vsega dejanja.

Izvrstno je uplivala na gledalce oprava odra. Velik efekt je napravilo novo ozadje, rabljeno pri nekaterih prizorih. Cela stena je predstavljala jako živo naslikano pokrajino s hišico na hribu, v ospredju pa „materno gomilo“ s križcem in drevesom. V družini prizorih smo videli „Pepelko“ v kuhinji z ognjiščem in izpod „nape“, polne posod in visečim kotlom. Take stvari je nacopral na oder bistroumni g. Makuc s pomočjo g. prof. Gvajca in VI. Premrou. Taka ozadja so tudi pomagala živim podobam do pravega učinka. G. prof. Gvajc-u gre iskrena zahvala za nmetniško pomoč zlasti pri sestavljanju živih podob, posebno glede na pičli čas, ki mu ga pušča mnogo-brojni posli, ter posojenje nekaterih predmetov za oder; pohvaliti moramo na tem mestu tudi one mlade gospode, ki so blagovoljno sodelovali pri živih podobah.

Zurejenjem dramatičnega dela predstave se je z velikim zanimanjem in z vstrajnostjo trudila gospodična Bagnalasta. Hvala ji za to! Gmotni uspeh je bil povoljen.* Častite dame so lahko vesele tako lepega vspeha njihovega podjetja, in častitamo njim na ugledu, o kojem priča tako radovoljno vsestransko privoljenje v sodelovanje pri njihovih namerah, in lahko bodo preslišale ono žalje kvakanje, ki bi rado bilo gromenje, a je vendar le kvakanje. Pozabile so res vprašati tam v Gosposki ulici, katere pevke da smejo vabiti, a bojimo se, da isto pozabijo tudi prihodnjič. — Dva gospoda sta povodom te veselice poslala prispevke nalašč osrednjemu vodstvu v Ljubljano, izostala pa od veselice v čitalnici. Deležniki veselice se jima zahvaljujemo za prvo — in drugo.

Vojaški nabor. — V četrtek in v petek se je vršil v Gorici vojaški nabor za novince iz mesta. Danes pa se je pričel nabor za goriško okolico, ki bode trajal do prihodnjega četrтка. Prvi dan se je predstavilo komisiji 154 mestnih mladeničev iz I. in II. razreda. Potrdili so jih 54. Iz III. razreda in tujcev se je predstavilo pa je bilo 31.

Vojaška srborlost. — Ko se je vračal v pondeljek zvečer Anton Paškulin iz St. Andreža z dela domov, srečal je blizu svoje hiše štiri vojake, katerim je voščil dober večer. H kratu pa skočil jeden vojakov k njemu ter ga tako močno udari po glavi, ga se je Paškulin zgrudil na tla. Ko je Paškulin za nekaj časa potem vstal, sledil je vojakom. Ali ko so ti kmalu potem srečali zakonska Marijo in Alojzija Devetak, pristopili so tudi k njima ter jih natepli. K sreči pa sreča kmalu potem Paškulin redarje, katerim pove, kaj se je dogodilo. Redarji so šli za vojaki ter jim sledili celo do vojašnice. Tam so na-

*) Po odbitih stroških bilo je odposlano v Ljubljano 300 K 90 vin.

znanili vso zadevo in kmalu potem zaprli so jednega izmed vojakov, namreč nekega Schuko.

Ranjena so pripeljali v pondeljek ponoči v goriško bolnišnico osemnajstletnega J. Jančiča in dvaindvajsetletnega Antona Simčiča iz Kojškega. Oba dva sta bila nevarno ranjena. Nastala je baje med mladeniči v Kojškem tepežka, pri kateri sta bila zgoraj imenovana ranjena.

Posojilnica v Selu na Vipavskem vabi svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se bo vršil v nedeljo 5. aprila ob 10. uri predpoludne v združnih prostorih. Dnevni red: 1. potrjenje letnega računa; 2. volitev načelstva in nadzorstva; 3. razno.

Iz Skopega smo dobili dopis, v katerem se dopisnik jako huduje nad dopisom s Krasa, katerega smo priobčili v 22. št. našega lista, v katerem se je dopisnik pogajal za napravo postaje na novi železniški progi, ki naj bi se zgradila blizu vasi Dutovlje in ne tam, kjer se jo misli zidati po sedanjih načrtih. Dopisnik iz Skopega zatrjuje, da ni res, da bi bila močna burja tam, kjer se namerava po sedanjih načrtih napraviti postaja. Tudi ugovarja dopisniku s Krasa, češ, da je svet pust, trdeč namreč, da je svet kamor se misli postaviti po obstoječih načrtih postaja, jako lep in rodovit. To smo posneli iz dopisa, da se čujeta obe plati zvona. Sicer smo pa prepričani, da se ne bodo poklicani činitelji dali voditi ne po želji dopisnika s Krasa in tudi ne po želji dopisnika iz Skopega, marveč da se bodo v prvi vrsti ozirali na tehniške razmere. Na vsak način pa je želeti, da se postavi postaja tje, kjer bi najbolj vstrezala splošnim koristim prizadetih občin.

„Sadjarsko društvo v Tolminu“ bode imelo svoj občni zbor v Tolminu dne 29. marca t. l. po večernicah v šolskem poslopju z nastopnim dnevnim redom: 1. Pouk o sadjarstvu; 2. Volitev novega odbora; 3. Volitev pregledovalcev računov; 4. Slučajnosti; 5. Razdelitev žlahtnih dreves med plačujoče člane. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Renč smo dobili dopis, v katerem se popavlja vest o napadu na Fr. Hadnika v Renčah, katero smo posneli v zadnji številki našega lista po nekem tukajšnjem listu, tako, češ, da so bili napadalci izzvani. Sicer pa bode v torek kazenska obravnava in ta bode dognala, kaj je bilo prav za prav na vsej stvari resnice.

Zaprli so te dni brata Petra in Ivana Šinigoja iz Dornberga, ker sta iz maščevanja porezala trte svojemu sosedu.

Zasačen tat. — V četrtek zjutraj je prišel v stanovanje nekega železniškega čuvaja v Zdravščini Karol Lah iz Sv. Križa pri Ajdovščini, z namenom, da bi tam kradel. Prišli so pa še o pravem času v hišo domači ljudje in Lah, da bi se izmuznil, skočil je skozi neko okno, a se pri ti priliki še precej ranil na nosu. Na vpitje domačih, prihiteli so občinski stražniki, katerim se je posrečilo vdobiti Laha v pesti.

Potres. — V petek so občutili v Komnu ob 7. uri in 10 m zjutraj mali potres s podzemskim bobnjenjem.

Suša. — Od vseh strani prihajajo vesti o veliki suši. Posebno se godi v tem oziru huda Kraševcem, ki morajo po več ur daleč hoditi po vodo na Vipavo. Pa tudi v goriškem mestu je letos tako pomenjkanje vode, da ljudje že dolgo let ne pomnijo takega.

Mrtvega v vodi našli. — V pondeljek zjutraj 16. t. m. so našli mrtvega delavca v Bači Podbrdom, po rodu Čeha, kateri je v noči od nedelje do pondeljka po nesreči v vodo padel ali pa bil pahnjen. Na čelu in na glavi je bil hudo ranjen. Po Podbrdu vse mgoli delavcev, a za javno razsvetljavo ni prav nič poskrbljeno. Slavno grahovsko županstvo, ki ne ljubi teme, naj tudi v Podbrdu prežene nočno temo.

Najden zaklad. — Ko so gradili cesto od Bače na Knežo, porušiti so morali polovico neke kmetske hiše. Pod enim oknom našli so 2 kg in 82 dg starega srebrnega denarja zazidanega. Bili so tolarji, goldinarji, stare dvajsetice, šmarne petice od l. 1733—1824.

Trinajstletni samomorilec. — V gozdu pri Opčinah se je zaradi strahu pred kaznijo zastrupil trinajstletni deček Perissini.

Gad jo je vplčil. — V četrtek popoldne je 16-letna Jožefa Kralj brala blizu Trebč listje. Pri ti priliki jo je gad tako močno vplčil v roko, da je občutila koj strašne bolečine. Prepeljali so jo koj v tržaško bolnišnico, kjer se nahaja v jako nevarnem stanju.

Shod za italijansko vseučilišče v Trstu v Rimu. — V nedeljo se je

imel vršiti v Rimu shod, na katerem bi se zahtevalo ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu. Shod se ni vršil, ker je vlada prepovedala nabiti po mestu manifest, s katerim so vabili sklicatelji shoda ljudstvo k udeležitvi istega. Torej shoda vlada ni prepovedala. To vmešavanje Italijanov v naše avstrijske zadeve preseda celo resnim ljudem v Italiji sami. Tako n. pr. očita italijanski list „Giornale d'Italia“ Zanardellijevemu ministerstvu, da je neodkritosrčno proti Avstriji, ker pusti, da se po Italiji vrše prireditve naperjene proti Avstriji, in se takih prireditvev celo ministri udeležujejo. List pravi namreč, da zborovanja v korist laškega vseučilišča v Trstu, ne utrjujejo prijateljskih razmer mej obema državama.

„Nemški dom“ v Trstu. — Nemški listi in med njimi tudi poluurnadni „Triester Tagblatt“, priobčujejo poziv na vse Nemce, tudi one zunaj Avstrije, s katerim jih vabijo, naj nabirajo denarne doneske za zgradbo „Nemškega doma“ v Trstu, ki bi bil zbirališče ne samo domačih ampak tudi izven avstrijskih Nemcev, kateri obiščejo Trst. Med drugim se čita v pozivu, da bode imel „Nemški dom“ namen utrjevati nemštvo ob jadranskem morju. Mi ne bi rekli ničesar, ako bi si Nemci sezidali v Trstu poslopje, v katerem bi se shajali in bi v njem našli zavetišča tudi Nemci, ki prihajajo v Trst iz tujih, neavstrijskih dežel. Ali to, da se povdarja v pozivu tudi namen utrjevanja nemštva ob Adriji, nemštva, ki nima do Adrije nobene pravice, zdi se nam jako predržno. — Na vsak način pa je jako značilno, da pri naša tak poziv tudi poluurnadni list, ki zoblje iz c. kr. kasli. Ali smo prišli v Avstriji v resnici že tako daleč, da hočemo po vsi sili pomagati zidati nemški most do Andrije? Nastane le vprašanje, da-li delamo vse to vodoma, ali pa da smo tako neumni?!

Dijaške demonstracije v Zagrebu. — Zagrebški visokošolci demonstrirali so v torek zvečer ponovno pred stanovanjem vseučilišnega rektorja in profesorja zgodovine Klaiča. Klicali so mu peret.

Tudi v Istri se giblje. — Posojilnica na Volovskem zida „Narodni dom“. Istotako gradi tudi posojilnica v Podgradu svoj lastni „Narodni Dom“. V Hruševici pa dozida poslopje za mlekarno. Postavljajo že tudi stroje. Mlekarna v Hrušici je prva, urejena popolnoma moderno.

Nesrečni begun. — Minulo zimo je pobegnil od vojakov vojaški novinec Franc Slovak, da bi se s tem izognil trpinčenju. Čez nekaj dni našli so ga v nekem skednju v bližini Olomuca. Nesrečnežu so zmrznile noge. Pri obravnavi, ki so je vršila te dni proti njemu, bil je oproščen.

Teodor Slabanja, srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

V odlikovanem fotografskem atelije-u

Anton Jerkič,

v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

drugo nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem štilu in neprekosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanje krajevnih in drugih razglednic, ki so prisnane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič, fotograf.

upravno sodišče v spornem vprašanju izreklo svoje mnenje, kateremu se bode vlada morala podvreči.

Namen vlade je seveda bil, zaprečiti svoboden razvoj posojilništva v prilog hranilnicam, bankam in poštini hranilnici. Nakana vlade pa se je izjalovila.

Upravno sodišče je razpravljalo v tej zadevi dne 9. dec. 1902. Pritožbo je zastopal dr. Ivan Šusteršič iz Ljubljane, ki je obširno dokazal popolno neutemeljenost in protipostavnost vladne odločbe.

Po dvehurnem posvetovanju je predsednik razglasil, da se bode razsodba razglasila šele januarja 1903.

Te dni dostavile so se dr. Šusteršiču tozadevne razsodbe. Upravno sodišče je v vseh treh slučajih razveljavilo dotične odločbe vlade kot nepostavne in izreklo enkrat za vselej javno in točno, da sme vsaka posojilnica svobodno, brez vladnega dovoljenja, izdajati take hranilne knjižice.

S tem je zmagozno končan boj, katerega so bojevali že od leta 1893. sem posojilnice v raznih kronovinah, osobito na Primorskem, Češkem it. l. za svobodno pravico, izdajati hranilne knjižice, naj bode vladi všeč ali ne!

Politični pregled.

Državni zbor.

V četrtkovni seji so poslanec Benati in tovariši interpelirali ministra za uk in bogočastje zaradi preosnove možkega učiteljskega v Kopru. Potem je zbornica izvršila nadomestne volitve v nagodbeni odsek ter izvolila novi carinski odsek. Zbornica je razpravljala tudi o raznih imunitetnih stvareh. Pri ti priliki je odklonila zbornica zahtevo tržaškega sodišča, da bi smelo postopati proti poslancu Benatiju, katerega toži dr. Tuma zaradi razžaljenja časti. Minister za železnice, pl. Wittek, je odgovoril na interpelacijo poslancev Schalka in Bergerja glede otvoritve pyrnske železnice. Glasom zakona bi se morala ta železnica l. 1904 izročiti prometu, ali nastale so velike težkoče, ki so zahtevale pre-naredbo podrobnih načrtov, vsled česar je pričakovati otvoritve še le v l. 1905. Le del črte Klaus Windischgarten se izroči prometu že l. 1904, ako bo to možno brez občutnega podražanja del. Prihodnja seja bode v torek.

„Slovanska zveza.“

„Slovanska zveza“ je imela v četrtek svojo sejo, v kateri je zopet sklepa o svojem stališču napram spremembi poslovnika državnega zbora. „Slovanska zveza“ je prvotno na predlog dr. Šusteršiča sklenila, da glasuje proti spremembi poslovnika, a ta predlog je bil pozneje na predlog dvornega svetnika Ploja spremenjen in se je sklenilo, da klub glasuje za spremembo poslovnika. V tej seji „Slovanske zveze“ je nastopil dr. Šusteršič za to, naj ostane pri prvotnem sklepu, da klub glasuje proti spremembi poslovnika. Ko se je večina izrekla proti temu predlogu, je dr. Šusteršič odložil klubovo načelstvo. Vodstvo kluba je sedaj v rokah dr. Ivčevića.

Zedinjenje hrvatskih opozicijskih strank.

Hrvatske opozicijske stranke so se, hvala Bogu, konečno vendarle sporazumele in zedinile, kar mora napolniti z veseljem vsakega Slovana. Bil je pa tudi to skrajni čas, da je nehal med hrvatskimi rodoljubi prepir, ki je bil najboljša voda na madjarski mlin. Znano je, kako se Madjari s pomočjo hrvatskih izrodic Madjaronov na vso moč trudijo, da bi hrvatski narod uničili gmotno in duševno.

Znano je tudi, da imajo Madjari dandanes v svojih rokah vso moč in da je mogoče vspen odpór proti madjarskemu nasilstvu le tedaj, ako so združeni vsi hrvatski prvaki v jedno stranko. Dozdaj pa tega ni bilo in so razne hrvatske stranke porabile lep del svojih moči v mejsebojnem prepiru; kar je bilo na velikansko škodo dobri hrvatski stvari. Zdaj pa je, kakor smo rekli, ta mejsebojni prepir ponehal in ne more biti dvoma, da se združenim hrvatskim opozicijskim strankam prej ali slej posreči iztrgati Madjarom oni upliv na hrvatsko javno življenje, kateri je rodil med našimi brati Hrvati do danes že toliko gorja. Prva naloga zedinjenih opozicijskih strank je gotovo ta, da delajo na to, da postane Hrvatska financijelno samostojna in neodvisna od Madjarov. Preteklo bo najbrže še mnogo vode po Savi, ali složenemu in vstrajnemu pa previdnemu delu se mora konečno vendarle posrečiti, da se ta cilj doseže.

Razmerje parlamentarnih strank.

Kakor je znano, je v našem parlamentu 425 poslancev. Slovanskih poslancev je vseh skupaj 192. Vse nemške stranke pa imajo 200 poslancev. Italijani imajo 18 posl., socijalno demokratskih poslancev je 10. Rumuni imajo pa 5 posl. Po tem takem je razvidno, da ima 9 milijonov Nemcev več poslancev nego jih imajo Slovani, katerih živi v tostranski državni polovici nad 16 milijonov. Pri vsem tem pa nimajo Nemci absolutne večine v poslanski zbornici, ako se jim prišteje tudi socijalne demokrate, katerih pa je le 7 Nemcev.

Novi vojaški zakonski načrt in Madjari.

V ogrskem parlamentu se še vedno nadaljuje razprava o novem vojaškem zakonskem načrtu, ki se nahaja danes v istem stanju, kakor pred mesecem dni. Ni ga skoro dneva, da bi se ne priredilo po ogrskih mestih shodov, na katerih se odločno protestuje proti temu načrtu. Dan na dan prihajajo v Budimpešto deputacije k predsedniku državnega zbora, da mu izroče resolucije, sklenjene na raznih shodih. V četrtek prišla je v Budimpešto deputacija, broječa več tisoč oseb. — Pri vsem tem pa se nada vlada, da premaga opozicijo, ne da bi ji bilo treba razpustiti državni zbor. Kako bode to napravila, ni pa do danes še nobenemu znano.

Moravski kmetje in sladorna industrija.

Znano je, da bodo vsled znane sladorne pogodbe, ki jo je sklenila naša vlada na podlagi sklepa obeh zbornic, najbolj oškodovani češki in moravski kmetje, ki se pečajo s pridelovanjem sladorne pese. O tej vitalni zadevi se je minulo nedeljo zelo obširno razpravljalo na shodu izborni delujočega katoliškega kmečkega društva za Moravsko. Nad trideset kmečkih občin je poslalo svoje zastopnike na shod v Skalcih. Razni govorniki so stavili razne nasvete, mereče na zboljšanje položaja kmečkega stanu. Med drugim je kmet Samalik priporočal, naj bi se kmetovalci intenzivneje pečali z živinorejo, ali pa sadili mesto pese druge sadeže. Deželni poslanec Sevdik je pozival kmetovalce, naj se oprimejo kmečke industrije. K sklepu je bila soglasno sprejeta resolucija, v kateri se vlada pozivlja, naj zniža davek na sladkor, s čimur bi se pomnožila poraba sladkorja ter se s tem omogočilo poljedelcem, da bi se še nadalje pečali s pridelovanjem sladorne pese. Večji komsum sladkorja bi brezdvomno pokrili navstali izpadek na sladornem davku.

— Sablja rožlja po tlaku, — policaj je tu! (Oba vtihneta. Čuje se trde stopinje in zvenket sablje.)

Drugi prizor.

Drakon in prejšnja.

Drakon: (se prikaže v ozadju, oblečen kot policaj. Hudo se opoteka.) Tu je nekdo pel in govoril. — (Vpije nad lastno senco.) Halt! — Stoj! — (Terzit in Tirtej se skrijeta spredaj za kuliso.) — V imenu postave, — ali ne boš? — Imaš-li sploh kak približni pojem o policijski uri, kaj? — Kako se pišeš? (Odmor. Drakon potegne iz žepa zapisnik in zabeleži nekaj v njem z gorečo smodko.) No, ali si le gluhi, ali tudi mutasti? Kako se pišeš? (Odmor.)

Terzit: (Za kuliso.) Paragraf.

Drakon: (piše se smodko.) Prav! — Ime?

Terzit: Paragraf Janez. —

Drakon: Čuden svat! — Star?

Terzit: Mlad. —

Drakon: V imenu postave vprašam: — rojen? —

Terzit: Seveda.

Ruski polkovnik Sisajev v Črni gori.

Došel je te dni v Cetinje ruski polkovnik Sisajev. Najprej je obiskal kneza, potem pa se je podal v Podgorico inspicirat tam se nahajajoči bataljoni črnogorskih vojakov. Listi poročajo, da je ruski car naročil Sisajevu, da mu v najkrajšem času sestavi natančno poročilo o stanju črnogorske vojske.

Državnozbornske volitve v Nemčiji.

Državnozbornske volitve v Nemčiji se bodo vršile 16. junija t. l.

Grof Tolstoj in carjev manifest.

List „Ruski Isstok“, ki je z grofom Tolstojem v najboljših razmerah, piše, da je ruski pisatelj grof Tolstoj z velikim veseljem pozdravil carjev manifest. Grof Tolstoj, katerega boli zdaj desna roka, spisati hoče koj ko ozdravi, posebno knjigo o tem manifestu, katerega smatra za veliko dobroto za ruski narod, posebno pa za ruske kmete.

Baltiška ruska vojna eskadra.

Baltiška ruska vojna eskadra dobila je povelje, da odpluje takoj v sredozemsko morje. Baltiška eskadra nahajala se je sedaj v danskih vodah, a 28. t. m. odpluje proti novemu cilju. Baltiška eskadra obstoji iz najmanj 10 mogočnih vojnih ladij, izdelanih po najnovejšem sistemu. Poleg tega se ji pridruži še več torpedovk. Ta eskadra šteje brez častnikov nad 5000 mož. Ta ruska eskadra pod poveljništvom podadmirala Felherja, obiskala bode tudi razne turške luke, med temi ono v Solunu in v Smrni.

Novi bolgarski vojni minister.

Za novega bolgarskega vojnega ministra je imenoval bolgarski knez generala Sawo, namesto generala Paprikov-a, ki je odstopil že pred par tedni. Sawo je bil svoj čas vojni minister v Stambulovem ministerstvu.

Pomnoženje turških brzojavnih postaj ob turško-bolgarski meji.

Da bi se lažje zabranil pristop ustaskih čet iz Bolgarije na macedonska tla, odredila je turška vlada, da se napravijo ob meji na vseh strateško važnejših točkah nove brzojavne postaje.

Krvavi spopad med Turki in bolgarskimi ustaši.

Pri Podricah v kosovskem vilajetu prišlo je do krvavega spopada med turškimi vojaki in med jedno bolgarsko četo. Bilo je na obeh straneh več mrtvih. Turški rezervisti morali so se poslati domov, ker so brez vsakega uzroka in pri vsaki priliki napadali ne oborožene in mirne kristjane.

Albanci in reforme.

Ko je prišla te dni v Kosovo komisija, katero je poslal sultan k Albancem, da bi jih pridobila za reforme, vsprejeli so jo Albanci jako slovesno. Pri vsem tem pa so ji povedali na vsa usta, da so prej ko slej pripravljene z orožjem zabraniti izvedbo reform. Albanski prvaki so naročili komisiji, naj pove sultanu, da so oni za to proti izvedbi reform, ker je pokazala preteklost, da je Turčija izgubila desetdeset vse dežele, v katerih je začela izvajati po nasvetu evropskih velelastih kake reforme. Tako je izgubila Turčija z reformami Kreto, Kanđijo, Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. Albanci pa da ne bodo nikdar dopustili, da bi vilajeti Kosovo, Monastir in Solun prišli v roke nevernikom.

V Prizrenu nastala je govorica, da so nameravali Albanci napasti mesto Prizren. Vsled te govorice je nastal v Prizrenu velik strah. Vse prodajalnice bile so zaradi tega zaprte. Na stvari bilo pa je resnično to-le: V vasi Zović zbralo

Drakon: (dremaje zarenči.) Rojen ali ne? —

Terzit: (Na ves glas.) Ne; ampak priletel z lune. —

Drakon: (se vzdrami.) Tako se pove. — Poklic? —

Terzit: Poprej vojska, sedaj penzija. —

Drakon: Tri sto zelenih — Ves rešpekt pred takim. — Doma, odkod? —

Terzit: Iz Patlagonije. —

Drakon: (spravi zapisnik v žep, smodko stisne po strani mej zobe in zarenči.) Sedaj pa v imenu postave z mano! — Kar z lepa, drugače — — — (zarožlja se sabljo.) Alo, — marš! (Pograbi kuliso.) Ali ne misliš iti? (Potegne sabljo iz nožnice in jo zabode v kuliso. Vse tiho.) Pogledati moram, kam sem ga sunil; morebiti je mrtev! — (Tipa z rokama po kulisah in zmajuje z glavo.)

Tretji prizor.

Sokrat, Pindar in prejšnji.

Sokrat: (stopivši na oder, zagleda Drakona.) Hej, stric Drakon, te-li luna trka, ka-li? — Kaj pa počenjaš?

se je k shodu več tisoč Albancev, ki so sklenili, da napadejo mesto Prizren, koj, ko bi se hotele uvesti tam reforme.

Esed paša in hajduki.

Esed paša, poveljnik turških orožnikov, preganja zadnji čas hajduke jako pridno, a brezuspešno. Te dni se je utaboril znani hajduk Marko Kuč s svojimi tovariši v neki kuli, nahajajoči se v gorovju. Esed paša napadel je hajduke s topovi. Ali opravi! ni nič. Ubitih je bilo več turških vojakov, Marko Kuč s svojimi tovariši pa je odnesel zdrave pete. Sicer pa postopa zgoraj imenovani paša jako grdo tudi z mirnim krščanskim prebivalstvom, tako, da sta morala ruski in avstrijski poslanik na prošnjo katoliškega škofa pri porti ostro protestirati zaradi njegovih nasilstev.

Domače in razne novice.

Našim cenjenim naročnikom. — Blizamo se vže koncu prvega četrtletja. Lepo število gg. naročnikov je v tem času storilo svojo dolžnost, poravnavši naročnino; a vendar je še mnogo onih, ki so zaostali z naročnino za tekoče in celo še za prejšnja leta. Te torej uljudno prosimo, da se v kratkem odzovejo, ter vse zaostalo poravnajo.

„Pepelka.“ — „Goriška ženska podr. družbe sv. Cirila in Metoda“ vpri-zori na splošno željo jutri v dvorani „Goriške čitalnice“ zopet „Pepelko“, spevo-igro v devetih spevih za ženski zbor, različne ženske solo-glasove in klavir, z živimi podobami in pripovedujočo deklamacijo. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 60 vin, za šolsko mladino 40 vin. Sedeži I—II vrsta po 2 K, III—IV vrsta po 1 K 50 vin, V—VI vrsta po 1 K. — Ostali sedeži po 40 vin. Z ozirom na to, da se nudi slovenskim rodoljubom za ceni denar prekrasen duševni užitek in še z večjim ozirom na to, da je namenjen čisti dobiček te zabave prekornemu našemu društvu „Šolski Dom“, smo prepričani, da bode jutri goriška čitalnična dvorana zopet do zadnjega kotička napolnjena, ter da prihite h „Pepelki“ posebno tudi rodoljubi iz bližnje okolice, ker je prav zaradi njih določen začetek zabave na tako uro, da se po dokončani zabavi še pravočasno in pred nočjo povrnejo na svoj dom.

„Russklj kružok“ v Gorici vabi h koncertu, katerega priredi v soboto 4. aprila v prostorih „Slov. Čitalnice“ s sledečim vspešnim: 1. Anton Dvořak: Legenda. I. II. Glasovir 4-ročno. 2. a) Dr. B. Ipavec: „Če na poljane rosa pade“ (Aleksandrov), b) A. Dargomyžskij: „Dušička devica“, sopran-solo. 3. Seb. Bach: „Sinfonija“, dvoje gosli in glasovir. 4. F. S. Vilhar: a) „Mornar“, b) „Kam“, poje gosp. Janko Krsnik. 5. F. Grbič: „Rožmarin“, trospov s glasovirjem. 6. G. B. Voigt: „Lepa mlinarica“, romanca za flavto z glasovirjem. 7. Hildbach: „Ptice slovó“, dvospov. 8. Fr. Grbič: a) „Milotinka“, b) A. Nedved: „Ljubici“, poje gosp. Janko Krsnik. 9. „Živa podoba“, petje. Čveterospov. — Začetek točno ob 8. in pol zvečer. Iz posebne prijaznosti sodeluje gospod Janko Krsnik iz Ljubljane. Točke se vršijo brez presledkov. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Obletnica smrti in prenos zemeljskih ostankov pok. kardinala dr. Missla na Sv. Gori. — V torek je

Drakon: (se vzravna.) Ušel mi je ta potepenko! —

Sokrat: Kdo pa?

Terzit: (pride s Tirtejem, ki se je bil od strahu precej streznil, izza kulise in se vklanja Drakonu, Sokratu in Pindarju.)

Drakon: (Hlastno.) Ah, tukaj je! (Skoči k Terzitu in ga zgrabi za vrat.)

Terzit: Oprostite, visokorodni gospod policaj, jaz nisem, nisem —

Drakon: Kaj: — nisem, nisem!? — Ti si: — ponočni razgrajč, Paragraf Janez, doma iz Patlagonije. — Tukaj stoji črno na bel. (Potegne iz žepa zapisnik ter mu ga moli pod nos.)

Pindar: (zre, ves zamišljen v polno luno.)

Sokrat: Stric Drakon, oprost, nocoj si malo muhnen! — Kje pod solncem si pa vže slisal ime: Paragraf Janez? —

Drakon: (V sveti jezi.) Tukaj beril! (Da zapisnik Sokratu.)

(Konec pride.)

gre; a počasi, počasi — počasi — —

Terzit: Da bi te Cerber! — (Postavi Tirteja k zidu in ga začne po vojaško „muštrati“.) Anc-cvo! Anc-cvo! Anc-cvo! Anc-cvo! — Holt! — Pajni fus! — Rrrut!! — (Tirtej kljukne na tla in jame smrčati; Terzit pa poje.)

Poglejte Mihota,
Kako se on drži,
Kako on sladko spi,
Sopika in smrči! —

(Stopi k Tirteju in ga potrese.) Vstani! Tirtej: (se vzdrami.) Naj te Meduza! — (Poskusi vstati, a ne more. Terzit ga dvigne in zopet prisloni k steni.)

Terzit: (Proti občinstvu.) Evo vam junaka! — Ta je pravi Leonidas, — sirova mulca. — Kaj bi pa bilo še-le, ako ne bi ga jaz vodil? — Zabredel bi v kako mlakužo, žabe bi mu zlezle v harmoniko, da bi hripavo pela: gum-pa-pa, gum-pa-pa, gum-pa-pa...

Tirtej: Kaj tebi mari za moje žabe in mojo harmoniko? —

Terzit: Tiho! — Ne gani se!

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

priatna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
istarskih v i-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egorske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

„Centralna posojilnica“ v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranilne vloge**, katere o-
brestuje po 4½ polumesečno;
nevezdignene obresti pripisuje konec leta
h glavnici. Rentni davek plačuje poso-
jilnica sama.

Daje **posojila** udom na osebni
kredit po 6% in na vknjižbo po 5½.

Sprejema **člane** z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravičnimi
deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštne
stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih
tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

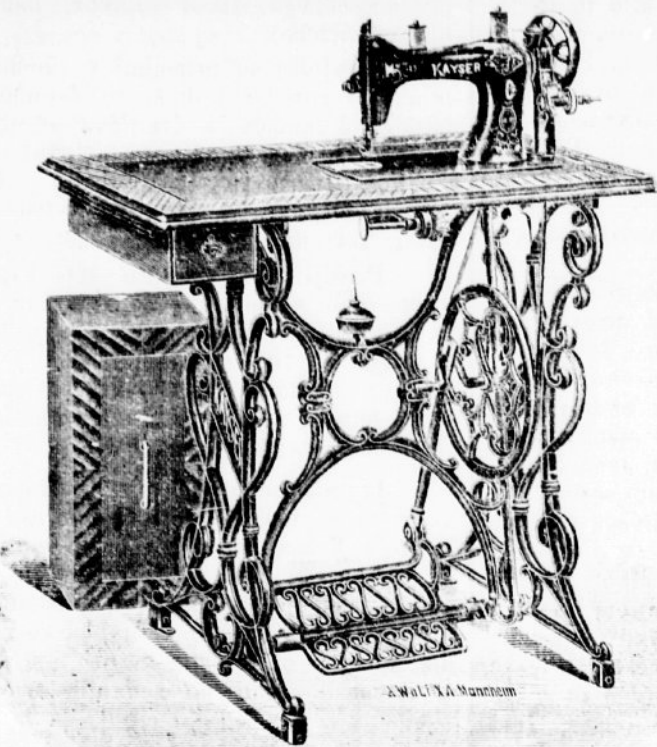
Zakaj tako ceno?

Ker le proti gotovemu plačilu po-
šiljam, zato imam majhne stroške in ni-
kake izgube pri kupčiji. Ponujam tedaj z
reelnim 5-letnim jamstvom

Singer-šivalne stroje

v vzorni sestavi in izpeljavi
po en gros' cenah: Štev. 442
Singer-šivalne stroje močne
vrste, gonilne z nogo, zaklepni
pokrov, res praktična novost
prihujljen družinski šivalni
stroj za K 49 (štacunska cena K 90)
Orig-Ringschiff-šivalni stroj v olišpani
opravi z vno pripravo in pokrovom, naj-
veča gotovost in ročnost v šivanji, torej
je posebno pripraven stroj za obrtnije,
edino za K 77 (štacunska cena K 150).
Prodaja s 5-letnim gotovim poroštvom
proti nakupu K 14 in ostanek s poštanim
povzetjem — Cenik šival. strojev brez-
plačno. — Neslov: M. Rundbakin, Dunaj,
IX/1, Berggasse št. 3/32a.

Gospodična

se sprejme takoj v službo pri tvrdki
Saunig & Dekleva.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po ¼ kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič &
Valencič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

V pisarni Seitz-ove tiskarne
nasproti semenišču št. 12. v Gori-
ci, prodaja se po znižani ceni
— 2 kroni 60 vin.

Veliki teden all Velika noč,

spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po pov-
zetju. Kdor pa denar že z naročilom
pošlje, najpridene še 20 vin. za pošto.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva, rakev (trug), vinskih po-
sod, stikalnice za vino in sadje
vsake velikosti

v Pevm,

za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, zagotavlja naj-
hitrejšo postrežbo in jako nizke
cene.

Ravnokar se je otvorila nova trgovina

manufakturnega blaga, Hedžet & Koritnik,

v Gorici, na voglu Corso Verdijeve in Šolske ulice.

(poslojpe prejšnje okrožne sodnije.)

Na zahtevanje se pošiljajo uzorci.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira planet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov
kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in
neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic,
kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti
in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno
za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane
sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih
drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša
za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,
pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Edina tovarna plina Acetylen

v Gorici,

dovoljena po c. kr. namestništvu v Trstu z dne 12. febr. 1903, št. 3462.

Podpisana sprejemata vsako delo za razsvetljavo stano-
vanj zasebnikov, delavnic, javnih prostorov itd. po jako zmer-
nih cenah. Vsa naročena dela se izvrše točno!

Prevzemata tudi za izdelovanje vseh kleparskih in me-
denih (mésingastih) izdelkov, kakor **moderne sesalke** (pumpe),
škropilnice, **žveplalnike** in sploh vsa druga hidravlična dela.

Priporočata se z odlič. spoštovanjem

R. Cioli & L. Buttinaschi,
Gorica, Riva Castello št. 4.

„Krojaška zadruga“ Gorica, Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega
blaga za spomladansko in letno sezono,
kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist,
satin, Zefir, svilo za prati, Tennis,
Pique bele in barvane. — Moška sukna
po vsaki ceni in veliki izberi. — Nada-
lje ima bogato zalogo platna, Chif-
fona in prtenine, hlačevine, volnene
odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut,
robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih
drobnin.

Preproge, zagrinjala in po-
grinjala iz volne in bomba-
ževine. — Tudi se še raznjanja
slavnemu občinstvu, da se raz-
proda vse od prejšnjih
sezona zaostalo blago pod
lastno ceno.

Na zahtevo stranke
pošiljajo se uzorci poštne
prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja
slavnemu občinstvu, da
so cene tudi vsemu no-
vemu blagu tako nizke,
da se ni bati nikake
konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu
in na deželi prilika za pošteno
in solidno postrežbo!

upravno sodišče v spornem vprašanju izreklo svoje mnenje, kateremu se bode vlada morala podvreči.

Namen vlade je seveda bil, zaprečiti svoboden razvoj posojilništva v prilog hranilnicam, bankam in poštini hranilnici.

Nakana vlade pa se je izjalovila.

Upravno sodišče je razpravljalo v tej zadevi dne 9. dec. 1902. Pritožbo je zastopal dr. Ivan Šusteršič iz Ljubljane, ki je obširno dokazal popolno neutemeljenost in protipostavnost vladne odločbe.

Po dvehurnem posvetovanju je predsednik razglasil, da se bode razsodba razglasila šele januarja 1903.

Te dni dostavile so se dr. Šusteršiču tozadevne razsodbe. Upravno sodišče je v vseh treh slučajih razveljavilo dotične odločbe vlade kot nepostavne in izreklo enkrat za vselej javno in točno, da sme vsaka posojilnica svobodno, brez vladnega dovoljenja, izdajati take hranilne knjižice.

S tem je zmagonosno končan boj, katerega so bojevale že od leta 1893. sem posojilnice v raznih kronovinah, osobito na Primorskem, Češkem it. l. za svobodno pravico, izdajati hranilne knjižice, naj bode vladi všeč ali ne!

Politični pregled.

Državni zbor.

V četrtkovni seji so poslanec Benati in tovariši interpelirali ministra za uk in bogočastje zaradi preosnove možkega učiteljskega v Kopru. Potem je zbornica izvršila nadomestne volitve v nagodbeni odsek ter izvolila novi carinski odsek. Zbornica je razpravljala tudi o raznih imunitetnih stvareh. Pri ti priliki je odklonila zbornica zahtevo tržaškega sodišča, da bi smelo postopati proti poslancu Benatiju, katerega toži dr. Tuma zaradi razžaljenja časti Minister za železnice, pl. Wittek, je odgovoril na interpelacijo poslancev Schalka in Bergerja glede otvoritve pyrnske železnice. Glasom zakona bi se morala ta železnica l. 1904 izročiti prometu, ali nastale so velike težkoče, ki so zahtevale preuredbo podrobnih načrtov, vsled česar je pričakovati otvoritve še le v l. 1905. Le del črte Klaus Windischgarten se izroči prometu že l. 1904, ako bo to možno brez občutnega podražjenja del. Prihodnja seja bode v torek.

„Slovanska zveza.“

„Slovanska zveza“ je imela v četrtek svojo sejo, v kateri je zopet sklopala o svojem stališču napram spremembi poslovnika državnega zbora. „Slovanska zveza“ je prvotno na predlog dr. Šusteršiča sklenila, da glasuje proti spremembi poslovnika, a ta predlog je bil pozneje na predlog dvornega svetnika Ploja spremenjen in se je sklenilo, da klub glasuje za spremembo poslovnika. V tej seji „Slovanske zveze“ je nastopil dr. Šusteršič za to, naj ostane pri prvotnem sklepu, da klub glasuje proti spremembi poslovnika. Ko se je večina izrekla proti temu predlogu, je dr. Šusteršič odložil klubovo načelstvo. Vodstvo kluba je sedaj v rokah dr. Ivčevića.

Zedinjenje hrvatskih opozicijskih strank.

Hrvatske opozicijske stranke so se, hvala Bogu, konečno vendarle sporazumele in zjediniile, kar mora napolniti z veseljem vsakega Slovana. Bil je pa tudi to skrajni čas, da je nehal med hrvatskimi rodoljubi prepri, ki je bil najboljša vođa na madjarski mlin. Znano je, kako se Madjari s pomočjo hrvatskih izrodic Madjaronov na vso moč trudijo, da bi hrvatski narod uničili gmotno in duševno.

gre; a počasi, počasi — počasi — —.

Terzit: Da bi te Cerber! — (Postavi Tirteja k zidu in ga začne po vojaško „muštrati“.) Anc-evo! Anc-evo! Anc-evo! Anc-evo! — Holt! — Pajnfus! — Rrrut!! — (Tirtej kljukne na tla in jame smrčati; Terzit pa poje.)

Poglejte Mihota,
Kako se on drži,
Kako on sladko spi,
Sopika in smrči! —

(Stopi k Tirteju in ga potrese.) Vstani!

Tirtej: (se vzdrami.) Naj te Meduza! — (Poskusi vstati, a ne more. Terzit ga dvigne in zopet prisloni k steni.)

Terzit: (Proti občinstvu.) Evo vam junaka! — Ta je pravi Leonidas, — sirova mulca. — Kaj bi pa bilo še-le, ako ne bi ga jaz vodil? — Zabredel bi v kako miakužo, žabe bi mu zlezle v harmoniko, da bi hripavo pela: gum-pa-pa, gum-pa-pa, gum-pa-pa...

Tirtej: Kaj tebi mari za moje žabe in mojo harmoniko? —

Terzit: Tiho! — Ne zani se!

Znano je tudi, da imajo Madjari dandanes v svojih rokah vso moč in da je mogoče vspešen odpor proti madjarskemu nasilstvu le tedaj, ako so združeni vsi hrvatski prvaki v jedno stranko. Dozdaj pa tega ni bilo in so razne hrvatske stranke porabile lep del svojih moči v mejsebojnem prepiru; kar je bilo na velikansko škodo dobri hrvatski stvari. Zdaj pa je, kakor smo rekli, ta mejsebojni prepri ponehal in ne more biti dvoma, da se združeni hrvatskim opozicijskim strankam prej ali slej posreči iztrgati Madjarom oni upliv na hrvatsko javno življenje, kateri je rodil med našimi brati Hrvati do danes že toliko gorja. Prva naloga zjedinenih opozicijskih strank je gotovo ta, da delajo na to, da postane Hrvatska finančno samostojna in neodvisna od Madjarov. Preteklo bo najbrže še mnogo vode po Savi, ali složenemu in vstrajnemu pa previdnemu delu se mora konečno vendarle posrečiti, da se ta cilj doseže.

Razmerje parlamentarnih strank.

Kakor je znano, je v našem parlamentu 425 poslancev. Slovanskih poslancev je vseh skupaj 192. Vse nemške stranske pa imajo 200 poslancev. Italijani imajo 18 posl., socialno demokratskih poslancev je 10. Rumuni imajo pa 5 posl. Po tem takem je razvidno, da ima 9 milijonov Nemcev več poslancev nego jih imajo Slovani, katerih živi v tostranski državni polovici nad 16 milijonov. Pri vsem tem pa nimajo Nemci absolutne večine v poslanski zbornici, ako se jim prišteje tudi socialne demokrate, katerih pa je le 7 Nemcev.

Novi vojaški zakonski načrt in Madjari.

V ogrskem parlamentu se še vedno nadaljuje razprava o novem vojaškem zakonskem načrtu, ki se nahaja danes v istem stanju, kakor pred mesecem dni. Ni ga skoro dneva, da bi se ne priredilo po ogrskih mestih shodov, na katerih se odločno protestuje proti temu načrtu. Dan na dan prihajajo v Budimpešto deputacije k predsedniku državnega zbora, da mu izroče resolucije, sklenjene na raznih shodih. V četrtek prišla je v Budimpešto deputacija, broječa več tisoč oseb. — Pri vsem tem pa se nadeja vlada, da premaga opozicijo, ne da bi ji bilo treba razpustiti državni zbor. Kako bode to napravila, ni pa do danes še nobenemu znano.

Moravski kmetje in sladorna industrija.

Znano je, da bodo vsled znane sladorne pogodbe, ki jo je sklenila naša vlada na podlagi sklepa obeh zbornic, najbolj oškodovani češki in moravski kmetje, ki se pečajo s pridelovanjem sladorne pese. O tej vitalni zadevi se je minulo nedeljo zelo obširno razpravljalo na shodu izborna delujočega katoliškega kmečkega društva za Moravsko. Nad trideset kmečkih občin je poslalo svoje zastopnike na shod v Skalcih. Razni govorniki so stavili razne nasvete, mereče na zboljšanje položaja kmečkega stanu. Mej drugim je kmet Samalik priporočal, naj bi se kmetovalci intenzivneje pečali z živinoreo, ali pa sadili mesto pese druge sadeže. Deželni poslanec Sevečik je pozival kmetovalce, naj se oprimejo kmečke industrije. K sklepu je bila soglasno sprejeta resolucija, v kateri se vlada pozivlja, naj zniža davek na sladkor, s čimur bi se pomnožila poraba sladkorja ter se s tem omogočilo poljedelcem, da bi se še nadalje pečali s pridelovanjem sladorne pese. Večji komsum sladkorja bi brezdvomno pokrili navstali izpadek na sladornem davku.

— Sablja rožlja po tlaku, — policaj je tu! (Oba vtihneta. Čuje se trde stopinje in žvenket sablje.)

Drugi prizor.

Drakon in prejšnja.

Drakon: (se prikaže v ozadju, oblečen kot policaj. Hudo se opoteka.) Tu je nekdo pel in govoril. — (Vpije nad lastno senco.) Halt! — Stoj! — (Terzit in Tirtej se skrijeta spredaj za kuliso.) — V imenu postave, — ali ne boš? — Imaš-li sploh kak približni pojem o policijski uri, kaj? — Kako se pišeš? (Odmor. Drakon potegne iz žepa zapisnik in zabeleži nekaj v njem z gorečo smodko.) No, ali si le gluh, ali tudi mutast? Kako se pišeš? (Odmor.) Terzit: (Za kuliso.) Paragraf. Drakon: (piše se smodko.) Prav! — Ime? Terzit: Paragraf Janez. — Drakon: Čuden svat! — Star? Terzit: Mlad. — Drakon: V imenu postave vprašam: — rojen? — Terzit: Seveda.

Ruski polkovnik Sisajev v Črni gori.

Došel je te dni v Cetinje ruski polkovnik Sisajev. Najprej je obiskal kneza, potem pa se je podal v Podgorico inšpicirat tam se nahajajoči bataljoni črnogorskih vojakov. Listi poročajo, da je ruski car naročil Sisajevu, da mu v najkrajšem času sestavi natančno poročilo o stanju črnogorske vojske.

Državnozborske volitve v Nemčiji.

Državnozborske volitve v Nemčiji se bodo vršile 16. junija t. l.

Grof Tolstoj in carjev manifest.

List „Ruski Isstok“, ki je z grofom Tolstojem v najboljših razmerah, piše, da je ruski pisatelj grof Tolstoj z velikim veseljem pozdravil carjev manifest. Grof Tolstoj, katerega boli zdaj desna roka, spisati hoče koj ko ozdravi, posebno knjigo o tem manifestu, katerega smatra za veliko dobroto za ruski narod, posebno pa za ruske kmete.

Baltiška ruska vojna eskadra.

Baltiška ruska vojna eskadra dobila je povelje, da odpluje takoj v sredozemsko morje. Baltiška eskadra nahajala se je sedaj v danskih vodah, a 28. t. m. odpluje proti novemu cilju. Baltiška eskadra obstoji iz enajstih mogočnih vojnih ladij, izdelanih po najnovejšem sistemu. Poleg tega se ji pridruži še več torpedovk. Ta eskadra šteje brez častnikov nad 5000 mož. Ta ruska eskadra pod poveljništvom podadmirala Felherja, obiskala bode tudi razne turške luke, med temi ono v Solunu in v Smrni.

Novi bolgarski vojni minister.

Za novega bolgarskega vojnega ministra je imenoval bolgarski knez generala Sawo, namesto generala Paprikov-a, ki je odstopil že pred par tedni. Sawo je bil svoj čas vojni minister v Stambulovem ministerstvu.

Pomnoženje turških brzojavnih postaj ob turško-bolgarski meji.

Da bi se lažje zabranil pristop ustaških čet iz Bolgarije na macedonska tla, odredila je turška vlada, da se napravijo ob meji na vseh strateško važnejših točkah nove brzojavne postaje.

Krvavi spopad med Turki in bolgarskimi ustaši.

Pri Podricah v kosovskem vilajetu prišlo je do krvavega spopada med turškimi vojaki in med jedno bolgarsko četo. Bilo je na obeh straneh več mrtvih. Turški rezervisti morali so se poslati domov, ker so brez vsakega vzroka in pri vsaki priliki napadali ne oborožene in mirne kristjane.

Albanol in reforme.

Ko je prišla te dni v Kosovo komisija, katero je poslal sultan k Albancem, da bijih pridobila za reforme, vsprejeli so jo Albanci jako slovesno. Pri vsem tem pa so ji povedali na vsa usta, da so prej ko slej pripravljeni z orožjem zabraniti izvedbo reform. Albanski prvaki so naročili komisiji, naj pove sultanu, da so oni za to proti izvedbi reform, ker je pokazala preteklost, da je Turčija izgubila dosedaj vse dežele, v katerih je začela izvajati po nasvetu evropskih velevlastih kake reforme. Tako je izgubila Turčija z reformami Kreto, Kandijo, Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. Albanci pa da ne bodo nikdar dopustili, da bi vilajeti Kosovo, Monastir in Solun prišli v roke nevernikom.

V Prizrenu nastala je govorica, da so nameravali Albanci napasti mesto Prizren. Vsled te govorice je nastal v Prizrenu velik strah. Vse prodajalnice bile so zaradi tega zaprte. Na stvari bilo pa je resnično to-le: V vasi Zović zbralo

Drakon: (dremaje zarenči.) Rojen ali ne? —

Terzit: (Na ves glas.) Ne; ampak priletel z lune. —

Drakon: (se vzdrami.) Tako se pove. — Poklic? —

Terzit: Poprej vojska, sedaj penzija. —

Drakon: Tri sto zelenih — Ves rešpekt pred takim. — Doma, odkod? —

Terzit: Iz Paflagonije. —

Drakon: (spravi zapisnik v žep, smodko stisne po strani mej zobe in zarenči.) Sedaj pa v imenu postave z mano! — Kar z lepa, drugače — — — (zarožlja se sabljo.) Alo, — marš! (Pograbi kuliso.) Ali ne misliš iti? (Potegne sabljo iz nožnice in jo zabode v kuliso. Vse tiho.) Pogledati moram, kam sem ga sunil; morebiti je mrtev! — (Tipa z rokama po kulisah in zmajuje z glavo.)

Tretji prizor.

Sokrat, Pindar in prejšnji.

Sokrat: (stopivši na oder, zagleda Drakona.) Hej, stric Drakon, te-li luna trka ka-li? — Kaj ne počenjaš?

se je k shodu več tisoč Albancev, ki so sklenili, da napadejo mesto Prizren, koj, ko bi se hotele uvesti tam reforme.

Esed paša in hajduki.

Esed paša, poveljnik turških orožnikov, preganja zadnji čas hajduke jako pridno, a brezuspešno. Te dni se je utaboril znani hajduk Marko Kuč s svojimi tovariši v neki kuli, nahajajoči se v gorovju. Esed paša napadel je hajduke s topevi. Ali opravil ni nič. Ubitih je bilo več turških vojakov, Marko Kuč s svojimi tovariši pa je odnesel zdrave pete. Sicer pa postopa zgoraj imenovani paša jako grdo tudi z mirnim krščanskim prebivalstvom, tako, da sta morala ruski in avstrijski poslanik na prošnjo katoliškega škofa pri porti ostro protestirati zaradi njegovih nasilstev.

Domače in razne novice.

Našim cenjenim naročnikom. — Bližamo se vže koncu prvega četrtletja. Lepo število gg. naročnikov je v tem času storilo svojo dolžnost, poravnavši naročnino; a vendar je še mnogo onih, ki so zaostali z naročnino za tekoče in celo še za prejšnja leta. Te torej uljudno prosimo, da se v kratkem odzovejo, ter vse zaostalo poravnajo.

„Pepelka“. — „Goriška ženska podr. družbe sv. Cirila in Metoda“ vprizori na splošno željo jutri v dvorani „Goriške čitalnice“ zopet „Pepelko“, spevigrigro v devetih sprevih za ženski zbor, različne ženske solo-glasove in klavir. z živimi podobami in pripovedujočo deklamacijo. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 60 vin, za šolsko mladino 40 vin. Sedeži I—II vrsta po 2 K, III—IV vrsta po 1 K 50 vin, V—VI vrsta po 1 K. — Ostali sedeži po 40 vin. Z ozirom na to, da se nudi slovenskim rodoljubom za ceni denar prekrasen duševni užitek in še z večjim ozirom na to, da je namenjen čisti dobiček te zabave prekornemu našemu društvu „Solski Dom“, smo prepričani, da bode jutri goriška čitalnična dvorana zopet do zadnjega kotička napolnjena, ter da prihite h „Pepelki“ posebno tudi rodoljubi iz bližnje okolice, ker je prav zaradi njih določen začetek zabave na tako uro, da se po dokončani zabavi še pravočasno in pred nočjo povrnejo na svoj dom.

„Russklj kružok“ v Gorici vabi h koncertu, katerega priredi v soboto 4. aprila v prostorih „Slov. Čitalnice“ s sledečim vspeškom: 1. Anton Dvořak: Legenda. I. II. Glasovir 4-ročno. 2. a) Dr. B. Ipavec: „Če na poljane rosa pade“ (Aleksandrov), b) A. Dargomyžskij: „Dušečka devica“, sopran-solo. 3. Seb. Bach: „Sinfonija“, dvoje gosli in glasovir. 4. F. S. Vilhar: a) „Mornar“, b) „Kam“, poje gosp. Janko Krsnik. 5. F. Grbič: „Rožmarin“, trospev s glasovirjem. 6. G. B. Voigt: „Lepa mlinarica“, romanca za flavto z glasovirjem. 7. Hildbach: „Ptic slovó“, dvospev. 8. Fr. Grbič: a) „Milotinka“, b) A. Nedved: „Ljubici“, poje gosp. Janko Krsnik. 9. „Živa podoba“, petje. Čveterospev. — Začetek točno ob 8. in pol zvečer. Iz posebne prijaznosti sodeluje gospod Janko Krsnik iz Ljubljane. Točke se vršijo brez presledkov. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Obletnica smrti in prenos zemeljskih ostankov pok. kardinala dr. Missla na Sv. Gori. — V torek je

Drakon: (se vzravna.) Ušel mi je ta potepenko! —

Sokrat: Kdo pa?

Terzit: (pride s Tirtejem, ki se je bil od strahu precej streznil, izza kulise in se vklanja Drakonu, Sokratu in Pindarju.)

Drakon: (Hlastno.) Ah, tukaj je! (Skoči k Terzitu in ga zgrabi za vrat.)

Terzit: Oprostite, visokorodni gospod policaj, jaz nisem, nisem —

Drakon: Kaj: — nisem, nisem!? — Ti si: — ponočni razgrajač, Paragraf Janez, doma iz Paflagonije. — Tukaj stoji črno na belu. (Potegne iz žepa zapisnik ter mu ga moli pod nos.)

Pindar: (zre, ves zamišljen v polno luno.)

Sokrat: Stric Drakon, oprost, nocoj si malo muhnjen! — Kje pod solncem si pa vže slisl ime: Paragraf Janez? —

Drakon: (Vsveti jezi.) Tukaj beril! (Da zapisnik Sokratu.)

(Konec pride.)

minulo leto dni, kar je neizprosna smrt ugrabila prejšnjega nadpastirja naše nadškofije. V kapelici sv. Mihaela priredili so novo grobnico za pok. kardinala. Ravno na obletnico so prenesli njegove zemeljske ostanke v njo. Ob 9. uri vzeli so krsto iz stare frančiškanske grobnice ter jo sredi cerkve postavili na mrtvaški oder. Ob 10. uri daroval je prevzvišeni knez nadškof slovesno sv. mašo - zadušnico ter opravil mrtvaške molitve za pokojnega svojega prednika. Pri sv. maši je izborni pel pevski zbor frančiškanskih klerikov pod vodstvom č. g. p. Aleksandra. Po končanih molitvah so vzdignili krsto ter jo v spredu prenesli v novo grobnico. Prevz. knez nadškof je blagoslovil grobnico, v katero so nato spustili krsto. K tej žalni slovesnosti je prihitelo precej vernega ljudstva iz Gorice in bližnje okolice. Poleg kneza nadškofa so prihiteli na Sv. Goro sto in prošt, kanonika Wolf in Kodermac, čast. kanonika Alpi in Trevisan, zastopniki kapucinov, jezuitov in usmiljenih bratov ter okoli 30 duhovnikov. Šolskano obdobje, v katere okoliš spada Sv. Gora, je zastopal g. župan A. Mozetič.

Priprosta plošča pokriva grobnico. Priprosta napis: „Iacobus cardinalis Misias“ pa kaže romarjino mesto, kjer čakajo vstajenja ostanke moža, kojega spomin ne zamre v sreih hvaležnih katoliških Slovencev.

Premeščenje. — Poštni azistent gosp. Šorli je prestavljen iz Ljubljane v Gorico.

Ravnatelj tukajšnje državne gimnazije vpokojen. — Te dni je bil na lastno prošnjo vpokojen ravnatelj tukajšnje državne gimnazije g. šolski svetnik Gross in mu je bil pri tej priliki podeljen naslov vladnega svetnika.

Pravilno bi bilo, da bi se ravnateljstvo mesto razpisalo. Ali ker je prišla taka pravilnost pri šolskih oblastnjah, posebno pri nas, skoro že iz mode, je mogoče, da se tudi sedaj to mesto popolni brez razpisa. Na vsak način pa je že skrajni čas, da se pošlje v Gorico za ravnatelja državne gimnazije moža, ki bode znal vpoštovati naše razmere in ki bode tudi jezikovno vsposobljen. Res je sicer, da je goriška gimnazija zavod z nemškim učnim jezikom. Ali res je tudi, da obiskujejo ta zavod po ogromni večini dijaki slovenske in italijanske narodnosti, narodnosti, ki sta izključno domači na Goriškem. Zato pa je tudi resnica, da je gimnazija z nemškim učnim jezikom v Gorici pravi pravcati škandal. Da je bil ta škandal še večji, pošiljali so k nam za ravnatelje dozdaj trde Nemce, ki niso poznali ne naših razmer, še manj pa deželnih jezikov, tako, da se niso mogli niti razumeti s stariši ogromne večine učencev obiskujočih goriško državno gimnazijo. Poleg tega pa — in to je najhuje — postavljali so se strogo na stališče, da je goriška državna gimnazija nemški zavod in so se glede znanja in učenja nemščine strogo držali merila, kakoršno je v navadi na gimnazijah na nemških zavodih v nemških deželah, katere obiskujejo otroci čisto nemških starišev, ki niso v svojem življenju slišali druge govornice, ako ne nemške.

Spevoigra „Pepelka“ se je preteklo nedeljo vršila, kakor je bilo že ob kratkem sporočeno, v natlačeno polni čitalniški dvorani s sijajnim uspehom in v vsestransko zadovoljstvo in občudovanje. Priredbe naše ženske podružnice sv. C. in M. so se zadnja leta napravljale na korist „Šolskemu domu“ po načelu, odobrenem od osrednjega vodstva, da se dohodki podružnic lahko porabijo za društvene potrebe v dotičnem kraju, torej v Gorici na ime društvene podpore „Šolskemu domu“; a pred par meseci so dospeli k nam po listih in v zasebnih pismih tako obupni kliči od vodstva na pomoč radi nedostatnih dohodkov društvene blagajne, da ni kazalo drugega nego nameniti vstopnino prve predstave „Pepelke“ blagajni osrednjega vodstva.

Prireditelj „Pepelke“ je bilo smelo podjetje, to je takorekoč miniatura opera, ki zahteva izurjenih pevskih moči, učenja na pamet, spremljevanja na klavirju, naučenja pristojne mimike, kostumov, tehničnih priprav na odru, prelaganja besedila in prepisovanja v tiskane note, sploh pa vstrajnega, zanesljivega in točnega sodelovanja velikega števila oseb, in med temi do polovice tako nepogrešljivih, da bi ob odstopu ali zadržku ene same izmed njih, se lahko vsa namera izjalovila. A pogumnim je sreča mila! Našla se je za vsako ulogo in vsak opravke izvrstna moč, in vsi so delali radi in vstrajno do končnega dobrega uspeha.

Največja je pač bila požrtvovalnost pevk in njih pevovodje, kajti dolgo preden se je drugo delo začelo, so blage gospice že pridno zahajale k vajah oziroma učile

pot kar štiri solistinje, česar pri nas še ni bilo. In kak užitek je bilo to petje! Gospica M. Hafner nas je s svojim zvonkim in fino izšolanem glasom kot „Pepelka“ očarala in z lepim izrazom in mimiko do srca ganila, bodisi kot mučena in preganjana sirota, bodisi kot „Pepelka“ srečna. Gospica Klementina Hrovatinova, naša primadona od „Sneguljčice“, se je to pot sicer zadovoljila z drugo mestno ulogo, ulogo prve „hudobne sestre“, a ni ji pač treba radi tega biti žal, kajti imela je priliko, prikazati se nam od nove strani kot rojena igralka na odru. To petje s tako živahno, a vendar naravno mimiko skupaj, to že ni več kar si bodi. Tu je bila še le v svojem pravem elementu. In gospica M. Rupnikova je kaj lepo dopolnila z ulogo „druge hudobne“ sestre ono trojico, ki je na koncu kaj živega prizora zložila svoje krasne glasove v divni tropsev obojih sester s „Pepelko“. Četrte solistinje, žal, nismo po uvodnem nastopu videli več na odru, njena uloga nakazala ji je prostor za kulise; a kdor je že slišal kedaj krasni, polno doneči alt gospe Irme Fonove, je gotovo precej spoznal ono „belo ptičico“, ko je glas z nevidnega mesta se razlegel po dvorani. In pevkam v zboru gre tudi vsa čast. Preciznost in sigurnost petja sta pričali o vstrajnosti pri vajah, in le pravo veselje do stvari zamore privedi do tako lepega uspeha, in da takega veselja ni manjkalo, se vidi že iz tega, da so gospice pevke celo s lastnim trudom in na svoje stroške pripravile kostume, ki so je morale tekom predstave menjati. Slava jim!

Skladba Abtova je kaj mična, lahko umljiva in priprostemu nčesu prikupljiva. Spremljeval na klavirju je g. Vl. Premrou, ki ima še izven tega veliko zaslug za uspeh tega večera. Skrbetši za marsikatero važno podrobnost. G. E. Klavžar pa je z različnim in po vsej dvorani razumljivim deklamovanjem in stikih zložene povesti omogočil, da so oni, ki si tiskanega besedila niso nabavili, mogli slediti teku vsega dejanja.

Izvrstno je uplivala na gledalce oprava odra. Velik efekt je napravilo novo ozadje, rabljeno pri nekaterih prizorih. Cela scena je predstavljala jako živo naslikano pokrajino s hišico na hribu, v ospredju pa „materno gomilo“ s križcem in drevesom. V drugih prizorih smo videli „Pepelko“ v kuhinji z ognjiščem in izpod „nape“, polne posod in visečim kotlom. Take stvari je nacoopal na oder bistroumni g. Makuc s pomočjo g. prof. Gvajca in Vl. Premrou. Taka ozadja so tudi pomagala živim podobam do pravega učinka. G. prof. Gvajc-u gre iskrena zahvala za ometniško pomoč zlasti pri sestavljanju živih podob, posebno glede na pišli čas, ki mu ga puščajo mnogobrojni posli, ter posojenje nekaterih predmetov za oder; pohvaliti moramo na tem mestu tudi one mlade gospode, ki so blagovoljno sodelovali pri živih podobah.

Z uredjenjem dramatičnega dela predstave se je z velikim zanimanjem in z vstrajnostjo udila gospodična Bagnalasta. Hvala ji za to! Gmotni uspeh je bil povoljen. Častite dame so lahko vesele tako lepega vspeha njihovega podjetja, in častitamo njim na ugledu, o kojem priča tako radovoljno vsestransko priporočanje v sodelovanje pri njihovih namerah, in lahko bodo preslišale ono žabje kvakanje, ki bi rado bilo gromenje, a je vendar le kvakanje. Pozabile so res vprašati tam v Gosposki ulici, katere pevke da smejo vabiti, a bojimo se, da isto pozabijo tudi prihodnjič. — Dva gospoda sta povodom te veselice poslala prispevke nalašč osrednjemu vodstvu v Ljubljano, izostala pa od veselice v čitalnici. Deležniki veselice se jima zahvaljujemo za prvo — in drugo.

Vojaški nabor. — V četrtek in v petek se je vršil v Gorici vojaški nabor za novince iz mesta. Danes pa se je pričel nabor za goriško okolico, ki bode trajal do prihodnjega četrтка. Prvi dan se je predstavilo komisiji 154 mestnih mladeničev iz I. in II. razreda. Potrdili so jih 54. Iz III. razreda in tujcev se je predstavilo pa 94. Potrjenih pa je bilo 31.

Vojaška srborlost. — Ko se je vračal v pondeljek zvečer Anton Paškulin iz Št. Andreža z dela domov, srečal je blizu svoje hiše štiri vojake, katerim je voščil dober večer. H kratu pa skočil eden vojakov k njemu ter ga tako močno udari po glavi, ga se je Paškulin zgrudil na tla. Ko je Paškulin za nekaj časa potem vstal, sledil je vojakom. Ali ko so ti kmalu potem srečali zakonska Marijo in Alojzija Davetak, pristopili so tudi k njima ter jih natepli. K sreči pa sreča kmalu potem Paškulin redarje, katerim pove, kaj se je dogodilo. Redarji so šli za vojake ter jim sledili celo do vojašnice. Tam so na-

*) Po odbitih stroških bilo je odposlano v

znanili vso zadevo in kmalu potem zaprli so enega izmed vojakov, namreč nekega Schuko.

Ranjena so pripeljali v pondeljek ponoči v goriško bolnišnico osemnajsetletnega J. Jančiča in dvaindvajsetletnega Antona Simčiča iz Kojškega. Oba dva sta bila nevarno ranjena. Nastala je baje med mladeniči v Kojškem tepežka, pri kateri sta bila zgoraj imenovana ranjena.

Posojilnica v Selu na Vipavskem vabi svoje člane k rednemu običnemu zboru, ki se bo vršil v nedeljo 5. aprila ob 10. uri predpoludne v združenih prostorih. Dnevni red: 1. potrjenje letnega računa; 2. volitev načelnstva in nadzorstva; 3. razno.

Iz Skopega smo dobili dopis, v katerem se dopisnik jako hujuje nad dopisom s Krasa, katerega smo priobčili v 22. št. našega lista, v katerem se je dopisnik pogajal za napravo postaje na novi železniški progi, ki naj bi se zgradila blizu vasi Dutovlje in ne tam, kjer se jo misli zidati po sedanjih načrtih. Dopisnik iz Skopega zatrjuje, da ni res, da bi bila močna burja tam, kjer se namerava po sedanjih načrtih napraviti postaja. Tudi ugovarja dopisniku s Krasa, češ, da je svet pust, trdeč namreč, da je svet kamor se misli postaviti po obstoječih načrtih postaja, jako lep in rodovit. To smo posneli iz dopisa, da se čujeta obe plati zvona. Sicer smo pa prepričani, da se ne bodo poklicani činitelji dali voditi ne po želji dopisnika s Krasa in tudi ne po želji dopisnika iz Skopega, marveč da se bodo v prvi vrsti ozirali na tehniške razmere. Na vsak način pa je želeti, da se postavi postaja tje, kjer bi najbolj vstrezala splošnim koristim prizadetih občin.

„Sadjarsko društvo v Tolminu“ bode imelo svoj občni zbor v Tolminu dne 29. marca t. l. po večernicah v šolskem poslopju z nastopnim dnevnim redom: 1. Pouk o sadjarstvu; 2. Volitev novega odbora; 3. Volitev pregledovalcev računov; 4. Slučajnosti; 5. Razdelitev zlahtnih dreves med plačujoče člane. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Renč smo dobili dopis, v katerem se popravlja vest o napadu na Fr. Hadnika v Renčah, katero smo posneli v zadnji številki našega lista po nekem tukajšnjem listu, tako, češ, da so bili napadalci izzvani. Sicer pa bode v torek kazenska obravnava in ta bode dognala, kaj je bilo prav za prav na vsej stvari resnice.

Zaprli so te dni brata Petra in Ivana Šinigoja iz Dornberga, ker sta iz maščevanja porezala trte svojemu sosedu.

Zasačen tat. — V četrtek zjutraj je prišel v stanovanje nekega železniškega čuvaja v Zdravščini Karol Lah iz Sv. Križa pri Ajdovščini, z namenom, da bi tam kradel. Prišli so pa še o pravem času v hišo domači ljudje in Lah, da bi se izmuznil, skočil je skozi neko okno, a se pri ti priliki še precej ranil na nosu. Na vpitje domačih, prihiteli so občinski stražniki, katerim se je posrečilo vdobiti Laha v pesti.

Potres. — V petek so občutili v Komnu ob 7. uri in 10 m zjutraj mali potres s podzemskim bobnjenjem.

Suša. — Od vseh strani prihajajo vesti o veliki suši. Posebno se godi v tem oziru huda Kraševcem, ki morajo po več ur daleč hoditi po vodo na Vipavo. Pa tudi v goriškem mestu je letos tako pomenkanje vode, da ljudje že dolgo let ne pomnijo takega.

Mrtvega v vodi našli. — V pondeljek zjutraj 16. t. m. so našli mrtvega delavca v Bači Podbrdom, po rodu Čeha, kateri je v noči od nedelje do pondeljka po nesreči v vodo padel ali pa bil pahnjen. Na čelu in na glavi je bil hudo ranjen. Po Podbrdu vse mrgoli delavcev, a za javno razsvetljavo ni prav nič poskrbljeno. Slavno grahovsko županstvo, ki ne ljubi teme, naj tudi v Podbrdu prežene nočno temo.

Najden zaklad. — Ko so gradili cesto od Bače na Knež, porušili so morali polovico neke kmetijske hiše. Pod enim oknom našli so 2 kg in 82 dg starega srebrnega denarja zazidanega. Bili so tolarji, goldinarji, stare dvajsetice, šmarne petice od l. 1733—1824.

Trinajstletni samomorilec. — V gozdu pri Opčinah se je zaradi strahu pred kaznijo zastupil trinajstletni deček Perissini.

Gad jo je vplčil. — V četrtek popoldne je 16-letna Jožefa Kralj brala blizu Trbeč listje. Pri ti priliki je ga gad tako močno vplčil v roko, da je občutila koj strašne bolečine. Prepeljali so jo koj v tržaško bolnišnico, kjer se nahaja v jako nevarnem stanju.

Shod za Italjansko vseučilišče

imel vršiti v Rimu shod, na katerem bi se zahtevalo ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu. Shod se ni vršil, ker je vlada prepovedala nabiti po mestu manifest, s katerim so vabili sklicatelji shoda ljudstvo k udeležitvi istega. Torej shoda vlada ni prepovedala. To vmešavanje Italijanov v naše avstrijske zadeve preseda celo resnim ljudem v Italiji sami. Tako n. pr. očita italijanski list „Giornale d'Italia“ Znanardellijevemu ministerstvu, da je neodkritosrčno proti Avstriji, ker pusti, da se po Italiji vrše prireditve naperjene proti Avstriji, in se takih prireditvev celo ministri udeležujejo. List pravi namreč, da zborovanja v korist laškega vseučilišča v Trstu, ne utrjujejo prijateljskih razmer med obema državama.

„Nemški dom“ v Trstu. — Nemški listi in med njimi tudi poluuraadni „Triester Tagblatt“, priobčujejo poziv na vse Nemce, tudi one zunaj Avstrije, s katerim jih vabijo, naj nabirajo denarne doneske za zgradbo „Nemškega doma“ v Trstu, ki bi bil zbirališče ne samo domačih ampak tudi izven avstrijskih Nemcev, kateri obiščejo Trst. Med drugim se čita v pozivu, da bode imel „Nemški dom“ namen utrjevati nemštvo ob jadranskem morju. Mi ne bi rekli ničesar, ako bi si Nemci sezidali v Trstu poslopje, v katerem bi se shajali in bi v njem našli zavetišča tudi Nemci, ki prihajajo v Trst iz tujih, neavstrijskih dežel. Ali to, da se povdarja v pozivu tudi namen utrjevanja nemštva ob Adriji, nemštva, ki nima do Adrije nobene pravice, zdi se nam jako predržno. — Na vsak način pa je jako značilno, da pri naša tak poziv tudi poluuraadni list, ki zoblje iz c. kr. jaslji. Ali smo prišli v Avstriji v resnici že tako daleč, da hočemo po vsi sili pomagati zidati nemški most do Adrije? Nastane le vprašanje, da-li delamo vse to vedoma, ali pa da smo tako neumni?!

Arnautovlc obsojen. — Obravnava proti Effendiju Arnautoviću, kateri je bil, kakor smo zadnjič poročali tožen zaradi veleizdaje, je trajala štiri dni. Arnautović je bil obsojen na 2 leti težke ječe.

Tudi v Istri se giblje. — Posojilnica na Volovskem zida „Narodni dom“. Istotako gradi tudi posojilnica v Podgradu svoj lastni „Narodni Dom“. V Hruševici pa dozida poslopje za mlekarino. Postavljajo že tudi stroje. Mlekarna v Hrušici je prva, urejena popolnoma moderno.

Nesrečni begun. — Minulo zimo je pobegnil od vojakov vojaški novinec Franc Slovak, da bi se s tem izognil trpinčenju. Čez nekaj dni našli so ga v nekem skednju v bližini Olomuca. Nesrečnežu so zmrzile noge. Pri obravnavi, ki so je vršila te dni proti njemu, bil je oproščen.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

V odlikovanem fotografskem atelije-u

Anton Jerkič,

v Gorici,

Gosposka ulica št. 7

drugo nadstropje

izdelujejo se vsa v fotografsko stroko spadajoča dela v najmodernejšem stilu in nepreokosljivo natančnostjo po jako zmernih cenah; priporoča se tudi v izdelovanje krajevnih in drugih rasglednic, ki so prisnane kot najlepše.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Ant. Jerkič,

fotograf.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

prijetna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

„Centralna posojilnica“ v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema **hranilne vloge**, katere o-
brestuje po 4 1/2 polumesečno;
nevzdržene obresti pripisuje konec leta
h glavnici. Rentni davek plačuje poso-
jilnica sama.

Daje **posojila** udom na osebni
kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/4.

Sprejema **člane** z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravnimi
deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštnih
stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrtek
tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Zakaj tako ceno?

Ker le proti gotovemu plačilu po-
siljam, zato imam majhne stroške in ni-
kake izgube pri kupčiji. Ponomam tedaj z
reelnim 5-letnim jamstvom

Singer-šivalne stroje

v vzorni sestavi in izpeljavi
po en gros' cenah: Štev. 442
Singer-šivalne stroje močne
vrste, gonilne z nogo, zaklepni
pokrov, res praktična novost
priljubljen družinski šivalni
stroj za K 49 (štacunska cena K 90)
Orig-Ringschiff-šivalni stroj v olišpani
opravi z vso pripravo in pokrovom, naj-
večja gotovost in ročnost v šivanji, torej
je posebno pripraven stroj za obrtnije,
edino za K 77 (štacunska cena K 150).
Prodaja s 5-letnim gotovim poroštvom
proti nakupu K 14 in ostanek s poštnim
povzetjem — Cenik šival. strojev brez-
plačno. — Neslov: M. Rundbakin, Dunaj,
IX/1, Berggasse št. 3/32a.

Gospodična

se sprejme takoj v službo pri tvrdki
Saunig & Dekleva.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in
druga vrste, namreč po 1/4 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanjše po 5 Kg. na vse kraje.

Velika zaloga **šivalnih strojev** vsake vrste za šivilje,
krojače in čevljarje.

Edino zastopstvo

Pffafovih šivalnih strojev,

kateri so svetovno znani na trpežnosti in dobroti,
ter so najposobnejši za vsake vrste del, kakor
tudi za vezanje, rekamiranje, so edini, ki se
jamčijo za 10 let.

Konkurenca je pri nas izključena in nemogoča!!

V zalogi imamo tudi

burska dvokolesa

ter

angleške „Helikal Premier“ in „Regent“.

Cena je od 180 K naprej.

Prodajata tudi slamoreznice in stiskalnice, puške in
samokrese vsake vrste. — Komat šivank za šivilje stane v
Gorici le 70 vin. — Edina mehanična delavnica za popravo
šivalnih strojev in dvokoles.

Za obilno naročbo se priporočata sl. občinstvu udana

Saunig & Dekleva,
ulica Municipio št. 1.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga
vsakovrstnega trdega in mehkega
koroškega in kranjskega lesa ter
pohištva, raker (trug), vinskih po-
sod, stiskalnice za vino in sadje
vsake velikosti

v Pevm,

za Soškm mostom, p. Gorica,
priporoča p. n. občinstvu svojo
bogato zalogo, zagotavlja naj-
hitrejšo postrežbo in jako nizke
cene.

V pisarni Seitz-ove tiskarne
nasproti semenišču št. 12. v Gori-
ci, prodaja se po znižani ceni
— 2 kroni 60 vin.

Veliki teden all Velika noč,

spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po pov-
zetju. Kdor pa denar že z naročilom
pošlje, najpridene še 20 vin. za pošto.

Ravnokar se je otvorila nova trgovina

manufakturnega blaga,

Hedžet & Koritnik,

v Gorici, na voglu Corso Verdijeve in Šolske ulice.

(poslopje prejšnje okrožne sodnije.)

Na zahtevanje se pošiljajo uzorci.

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov
kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in
neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic,
kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti
in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno
za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane
sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih
drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša
za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,
pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Edina tovarna plina Acetylen

v Gorici,

dovoljena po c. kr. namestništvu v Trstu z dne 12. febr. 1903, št. 3462.

Podpisana sprejemata vsako delo za razsvetljavo stano-
vanj zasebnikov, delavnic, javnih prostorov itd. po jako zmer-
nih cenah. Vsa naročena dela se izvrše točno!

Prevezmata tudi za izdelovanje vseh kleparskih in me-
denih (mésingastih) izdelkov, kakor **moderne sesalke** (pumpe),
škropilnice, **žveplalnike** in sploh vsa druga hidravlična dela.

Priporočata se z odlič. spoštovanjem

R. Cioli & L. Buttinaschi,
Gorica, Riva Castello št. 4.

„Krojaška“

zadruga“

Gorica,

Gosposka ulica št. 7.

Ravno došle

so zadnje novosti raznega krojnega
blaga za spomladansko in letno sezono,
kakor: Volne, perkal, Oksfort, Batist,
satin, Zefir, svilo za prati, Tennis,
Pique bele in barvane. — Moška sukna
po vsaki ceni in veliki izberi. — Nada-
lje ima bogato zalogo platna, Chif-
fona in prtenine, hlačevine, volnene
odeje, kovtrov, bombaževine, žepnih rut,
robcev, ovratnikov, naprsnikov in raznih
drobnin.

Preproge, zagrinjala in po-
grinjala iz volne in bomba-
ževine. — Tudi se še naznanja
slavnemu občinstvu, da se raz-
proda vse od prejšnjih
sezona zaostalo blago pod
lastno ceno.

Na zahtevo stranke
pošiljajo se uzorci poštne
prosti hitro in točno.

Konečno se naznanja
slavnemu občinstvu, da
so cene tudi vsemu no-
vemu blagu tako nizke,
da se ni bati nikake
konkurence!

Cene so stalne!

Zdaj se nudi rojakom v mestu
in na deželi prilika za pošteno
in solidno postrežbo!